

Criteri i judici estètic

- definició de l'art
- naturalesa de l'experiència estètica

No definició (qualsevol cosa pot ser art) no hi ha criteri (tot val)

“L'art no té valor. L'art ha mort”

Des-definició de l'art: les arts ja no són les belles arts i una època de la cultura ha acabat.

Prolifерació de formes i experiències artístiques no “elevades”, no “refinades” i no organitzades en un sistema de l'art

Pluralisme : pluralisme de les pràctiques artístiques i dels valors

No relat únic : crisi de la idea d'història en benefici de les històries i de les històries particulars

Coexistència de quasi tot. Gairebé tot és possible

Final de la Història de l'art en tant que model de desenvolupament, de progrés i evolució que diem va començar amb Vasari, segueix amb Hegel i acaba amb Greenberg (Hans Belting -1983-, Arthur Danto)

Final del model i, doncs, final també de la idea d'un art de contorns ben definits que permetia una experiència estètica identificable tan com identificables eren les obres.

Varietat però voluntat de continuar unificant aquesta diversitat. Art contemporani i “món de l'art”.

Malgrat aquesta diversitat, encara és pot pensar un domini de la sensibilitat que es pugui caracteritzar d'estètic?

Dotar de sentit les nocions d' experiència estètica, criteris d'avaluació i inclús la noció de judici de gust

Pluralitzar els nostres conceptes (acceptant les seves conseqüències relativistes)

Definir l'art d'un modus pluralista (qualitats que ens permeten identificar determinats objectes com obres d'art i de les respostes que donem a aquestes qualitats

Judici estètic

Ni posicions objectivistes

Ni expressió subjectivista

Valor estètic: qualitats de l'obra que es donen al ser humà en una experiència perceptiva a la vegada universal i directe (sempre que s'entri en el joc del llenguatge.

Enunciat personal, però inscrit en un joc de llenguatge compartit, d'avaluació i de comunicació, un joc de llenguatge estètic.

Experiència de l'objecte ---judici d'apreciació (depèn del nivell d'educació, sensibilitat, gust) que expressa plaer, disgust, emoció i que en un primer moment es formula d'una manera rudimentària: m'agrada o no m'agrada, és "guai" o és interessant i s'acompanya d'un sentiment de neguit, de malestar, de ridícul per no tenir paraules

Entrada en un joc de llenguatge: elaboració dels criteris (ensinistrament o entrenament)

Molts criteris- molts jocs de llenguatge- moltes apreciacions estètiques

Recepció estètica

- qualitats de l' objecte (+ destresa, habilitat, fidelitat al model, monumentalitat, originalitat...)
- afectes sobre el subjecte. Experiència estètica (meravellar, emoció...)

Correspondència entre qualitats artístiques de l' obra i l' experiència estètica:

Procés de formació del judici estètic

Aprendre a fer correspondre una reacció adequada a les qualitats adequades, a trobar una bona resposta davant els objectes apropiats.

Evolució del gust personal (no es nostre d' una manera innata, espontània), resultat d' un aprenentatge

-De les normes de la pràctica artística i normes del judici estètic (món o mons de l' art que els elaboren)

-dels afectes i de la seva complexitat a través dels jocs del llenguatge (estètic, historiogràfic, crític..) igual que aprenem a sentir amor o menyspreu a través dels tractats de passions, de tragèdies o novel·les.

No desaparició dels criteris estètics

Com jutjar l'art contemporani si no hi ha ja criteris vàlids?

Criteri és el que permet fer distincions entre coses, persones o accions

Aplicar un criteri és fer distincions que permeten eleccions

I també el que permet **fer una apreciació**.

En funció del criteri és pren o és deixa, s'admet o és rebutja. La idea d'avaluació i d'apreciació està íntimament lligades a l'operació d'elegir, de quedar-se quelcom o de deixar-hi.

Criteris estètics — selecció i apreciació (fer distinció)

Condicions en les que operen els criteris estètics

1. Caràcter universal de l' experiència estètica (tot ser humà...) No cal que sigui il·luminació mística o revelació, però exigeix una certa predisposició, una atenció especial, un aprenentatge i, fins i tot, una certa fe.
2. Les apreciacions realitzades en les experiències estètiques són relatives: als subjectes, les èpoques, les comunitats de gust...
3. Els judicis estètics no poden reduir-se a enuncisats categòric simples. S' ha de respectar els seus modus d' expressió complex i tècnic, s' ha de respectar els llenguatge dels judicis estètics

Els criteris serveixen per identificar i descriure l' objecte o l' acció i al mateix temps qualificar-lo i/o elogiar-lo en un llenguatge tècnic que s' ha de compartir.